

[Emmert Andersen]

af hensyn til den fortsatte respekt for og tillid til danske pengeinstitutter.

CD synes, at lovforslaget er et godt og præcist lovforslag, der løser et aktuelt problem, og vi vil under udvalgsarbejdet give det vores fulde støtte.

Pia Dahl (FP):

I Fremskridtspartiet mener vi, at der må være en grænse for, hvor fintmaskede sikkerhedsnettene skal være i samfundet. Det kan ikke være sådan, at ligegyldigt hvor fjollet man bærer sig ad, forventes man ikke at stå til ansvar for sine handlinger. Hvis man ikke kan svømme, bør man heller ikke kaste sig ud på det dybe vand og så forvente, at nogle kaster et redningsbælte ud – i dette tilfælde til dem, der er rendt over til et outsidersbankforetagende.

Der er en risiko forbundet med enhver investering og også en chance for gevinst vel at mærke; det ved Per, og det ved Poul, og det ved bankerne sandelig også.

Det pågældende lovforslag om en indskydergarantifond er efter Fremskridtspartiets mening et udtryk for tryghedsnarkomani, som i mistænkelig grad ligner en begyndende nationalisering af bankvæsenet. Det er Fremskridtspartiets klare overbevisning, at bankerne selv må opretholde deres renommé.

Hvis der derfor f.eks. inden for Bankforeningen er grundlag for frivillige – jeg understreger: frivillige – ordninger, der sikrer indskydere, vil vi naturligvis synes, at det er ganske fortræffeligt, og ligeledes mener vi naturligvis, at hvis en bank mener, at dens revision bør styrkes, må det være dens egen sag. Vi mener ikke, at der overhovedet bør lovgives på området. Det ender snart med, at de, der handler på børsen, skal have et særligt vi-betaler-tilbage-kontor for de mennesker, der har været så uheldige at miste penge på deres handler.

Vi må sige klart nej til det foreliggende lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

I modsætning til den tidligere ordfører mener Kristeligt Folkeparti, at det er absolut nødvendigt, at vi får dette lovforslag igennem. Det er jo sådan, at det i dag ikke bare er velhavere, der sætter penge i banken. Mange, ja, næsten de allerfleste af dem, vi i daglig tale kalder almindelige mennesker, har deres penge i ban-

ken, og hver gang der er problemer, møder man mennesker, der siger: ja, nu bliver vi vel nødt til at gå hen og tage vores penge ud af banken. Det er ikke folk, der har mange penge, men de har deres pensioner, deres løn og andre ting stående. Derfor tror jeg, det er meget vigtigt, at vi bevarer tilliden til banksystemet.

Så kan man have forskellige meninger om, hvorvidt systemet skal nationaliseres eller der skal ske noget andet med det. Det er Kristeligt Folkeparti ikke enig i, men vi er enige i, at når bankerne har den funktion, som de har i dag, er det også vores pligt at sikre, at mindre indskydere ikke kommer i klemme.

Da det har vist sig gang på gang, at der kan ske noget, er der kun ét at gøre, og det er at gribe ind. Det ville have været dejligt, om bankerne selv havde fundet ud af at lave nogle ordninger, men da det åbenbart ikke er tilfældet, er der ingen anden udvej.

Man kan også diskutere, om revision og tilsyn skal være noget, bankerne selv må sørge for. Kristeligt Folkeparti er af den opfattelse, at det er nødvendigt at styrke tilsynet, for hver gang en bank krakker, spørger man selv, og folk spørger: jamen hvorfor er dette ikke opdaget, hvorfor er der ikke sat ind noget før?

Vi skal senere behandle et par andre forslag, og vi er måske ikke enige i alt, hvad der står i dem, men jeg mener, at alle de forslag, der nu kommer frem, kan vi drøfte i Erhvervsudvalget og se på, hvad der f.eks. kunne være af gode ting i det socialdemokratiske forslag.

Jeg håber, vi i udvalget må få en positiv drøftelse og finde frem til et godt resultat.

Preben Møller Hansen (FK):

De regeringer, vi har haft siden 1982, og hvor statsministeren har været den samme, har uafsladelig fortalt den danske befolkning, at det var afgørende at privatisere alt og alle. Det har de gjort med den begrundelse, at det private initiativ var det eneste saliggørende.

Imidlertid er det lovforslag, vi har liggende foran os, et udtryk for, at regeringen i virkeligheden mener det stik modsatte, og det forstår man udmærket godt. Vi har jo haft skandale på skandale. Først var det Kreditbanken, der fik et knald på brillen, dernæst var det Kronebanken, så var det 6. Juli Bank, så C & G Bank, og nu sidst var det tre plattenslagere i Privatbanken, der tilegnede sig 10 mio. kr. af indskydernes penge ved grov spekulation.